

Postavení správce závodu

JUDr. Mgr. OTAKAR KOUTENSKÝ

Interní doktorand Katedry občanského práva Fakulty právnické
Západočeské univerzity v Plzni

Exekutorský kandidát Exekutorského úřadu Plzeň-město
soudního exekutora JUDr. Jitky Wolfové

DOI: <https://doi.org/10.24132/ZCU.NADEJE.2022.266-276>

Klíčová slova:

soudní exekuce, exekuce prodejem závodu, správce závodu, správa závodu,
prodej závodu

Úvod do problematiky, vymezení závodu

Exekuce prováděná soudním exekutorem je v současné době zcela jistě nejčastějším způsobem provádění vykonávacího řízení. Soudní exekutor v případě provádění exekuce podle zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád, dále jen „EŘ“), není při výběru způsobu provedení exekuce limitován návrhem oprávněného, ale sám vybírá efektivní způsob provedení exekuce, aby v řízení postupoval v souladu s ustanovením § 46 odst. 1 EŘ, tedy rychle a účelně. Současně však musí dbát ochrany účastníků řízení. Tento postup společně s tím, že exekutor může provádět exekuci více způsoby, popřípadě i všemi zákonem stanovenými způsoby, chápu za hlavní výhodu oproti provádění vykonávacího řízení soudy v rámci výkonu rozhodnutí.

Ustanovení § 502 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „OZ“) definuje závod jako organizovaný soubor jmění, který podnikatel vytvořil a který z jeho vůle slouží k provozování jeho činnosti. Má se za to, že závod tvoří vše, co zpravidla slouží k jeho provozu. Za rodinný závod se dle ustanovení § 700 odst. 1 OZ považuje závod, ve kterém společně pracují manželé nebo alespoň s jedním z manželů i jejich příbuzní až do třetího stupně nebo osoby s manžely sešvagřené až do druhého stupně a který je ve vlastnictví některé z těchto osob. Na ty

z nich, kteří trvale pracují pro rodinu nebo pro rodinný závod, se hledí jako na členy rodiny zúčastněné na provozu rodinného závodu. Ustanovení § 338g odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „OSŘ“), pak vylučuje možnost aplikace prodejem závodu na banku.

Konkrétní podobu osob, které splňují výše uvedenou definici závodu pak lze nalézt v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích, dále jen „ZOK“).¹

Podle ustanovení § 338g odst. 2 OSŘ se exekuce prodejem závodu vztahuje rovněž na jmění, které slouží k provozování závodu nebo vzhledem ke své povaze má tomuto účelu sloužit, a to podle stavu, jaký tu je v době příklepu. Je-li exekuce vedena na závod, k jehož využití slouží věc v přídatném spoluvlastnictví, vztahuje se exekuce i na podíl na této věci v přídatném spoluvlastnictví.

Mám za to, že ze samotných způsobů provedení je exekuce prodejem závodu povinného jedním z nejsložitějších způsobů provedení exekuce, ne-li úplně nejsložitější. Lze konstatovat, že obdobně složitý je vedle provedení exekuce prodejem závodu povinného pouze způsob provedení exekuce prodejem nemovitých věcí povinného.

Právní úprava exekuce prodejem závodu vychází primárně z ustanovení § 338f–338zq OSŘ, neboť exekuční řád obsahuje pouze kusou právní úpravu prodeje závodu, konkrétně v ustanovení § 70 EŘ, které upravuje specifické odlišnosti od obecných ustanovení o prodeji závodu zakotvených v občanském soudním řádu. Pro provedení exekuce prodejem závodu tak občanský soudní řád působí jako *lex generalis* k exekučnímu řádu jako *lex specialis* a téměř výlučně se postupuje podle ustanovení občanského soudního řádu.

Samotné postižení závodu lze tedy definovat jako způsob provedení exekuce, kterým je vymáháno peněžité plnění v případě, kdy povinnou osobou je závod splňující definici závodu podle hmotné právní úpravy (zejména ustanovení § 502 OZ) nebo samostatná organizační složka závodu, na kterou se dle ustanovení § 338zp OSŘ použijí ustanovení o exekuci prodejem závodu, nebo podíl spoluvlastníka závodu, při jehož postižení se postupuje rovněž podle ustanovení o prodeji závodu (§ 338zq odst. 1 OSŘ). Současná právní úprava aprobejuje v ustanovení § 338zq rovněž prodej rodinného závodu, kdy na prodej takového závodu se taktéž obecně použijí ustanovení o prodeji závodu.

Jak již bylo zmíněno, exekuce prodejem závodu je zřejmě nejnáročnějším způsobem provedení exekuce, a to jak v případech vedení exekuce k vymožení

---

¹ WOLFOVÁ, J. – ŠTIKA, M. *Soudní exekuce*. Praha:Wolters Kluwer, 2016, s. 259.

peněžitého plnění, tak i na vymožení nepeněžitého plnění, nicméně exekuci prodejem závodu lze využít pouze při uspokojení pohledávky, pro jejíž vymožení byla zahájena exekuce pro vymožení peněžitého plnění. Samotný průběh exekuce prodejem závodu je pak v některých aspektech dosti podobný průběhu konkursu podle zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), a to jak právní úpravou, tak faktickou realizací tohoto způsobu provedení exekuce.

Způsob provedení exekuce prodejem závodu je možné rozčlenit do několika fází, kdy již při vydání exekučního příkazu prodejem závodu je ustanoven správce závodu, který je povinen vypracovat předběžnou zprávu o stavu závodu, na základě které následně soudní exekutor rozhodne, zda bude exekuce nadále vedena správou závodu nebo zda bude exekuce směřovat k prodeji závodu. Pokud bude rozhodnuto o prodeji závodu, je nutné vypracovat znalecký posudek o ceně správy závodu a následně se závod prodá při dražebním jednání. Po dražebním jednání je nutné rozhodnout o rozvrhu výtěžku z prodeje závodu.²

Exekuce prodejem závodu povinného by s odkazem na ustanovení § 88 odst. 2 písm. c) EŘ měla být až jedním z posledních způsobů provedení exekuce, tedy měla by se využít v případě, kdy se ostatními způsoby provedení exekuce nepodaří vymáhanou povinnost zcela vymoci. Samotným prodejem závodu povinného podle mého názoru dochází společně s exekucí prodejem movitých věcí a exekucí prodejem nemovitých věcí k nejzásadnějšímu zásahu do práv povinného v rámci všech způsobů provedení exekuce pro vymožení peněžitého plnění.

V otázce právní úpravy je nutné podotknout, že způsob provedení exekuce prodejem závodu povinného se řídí dvěma rozdílnými právními úpravami, a to pro řízení zahájená před 31. 12. 2012 a pro řízení zahájená od 1. 1. 2013. Tato rozdílnost je způsobena tzv. „velkou novelou“ provedenou zákonem č. 396/2012 Sb., kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, a která s účinností od 1. 1. 2013 podstatně změnila celý průběh exekučního řízení, a tedy i provedení exekuce prodejem závodu povinného.

---

² WOLFOVÁ, J. – ŠTIKA, M. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 258.

Správce závodu

Pokud tedy exekutor rozhodne, že zvolí způsob provedení exekuce prodejem závodu, již v exekučním příkaze musí být ustanoven správce závodu (§ 338h odst. 1 OSŘ).

Podle ustanovení § 338i odst. 1 OSŘ vybere soudní exekutor jako správce osobou zapsanou ve zvláštním seznamu, kdy tímto seznamem je seznam insolvenčních správců (§ 21 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení, insolvenční zákon). Výjimečně může být správcem závodu ustanovena i osoba nezapsaná v tomto seznamu, pokud splňuje veškeré náležitosti pro zápis do seznamu insolvenčních správců. Nicméně taková situace by měla nastat pouze ve zcela specifických případech u specifických typů závodů, kdy osoba nezapsaná v seznamu insolvenčních správců se jeví jako vhodnější správce závodu. Pokud by však mělo být rozhodnuto o ustanovení této osoby nezapsané v seznamu insolvenčních správců, je nutný souhlas takové osoby s tím, aby byla ustanovena správcem závodu.

Správce závodu je považován (obdobně jako správce insolvenční) za zvláštní veřejnoprávní orgán, jehož úkolem je zajištění řádného průběhu exekuce prodejem závodu. Jeho pravomoci jsou dány zákonem (zejména ustanovením § 338k OSŘ), jímž je povinen se řídit stejně tak, jako pokyny soudního exekutora činnými v rámci dohledové činnosti soudního exekutora (§ 338l OSŘ). K tomu je vhodné připomenout zásadní doktrinární poznatky obsažené v nálezu pléna Ústavního soudu ze dne ze dne 25. 10. 2005, sp. zn. Pl. ÚS 20/04 (i když se týká správce konkursní podstaty): *„Činnost a postavení správce podniku je podobné postavení a činnosti správce konkursní podstaty podle zákona o konkursu a vyrovnání. Stejně jako u konkursního řízení je obligatorní, pojmovou součástí výkonu rozhodnutí prodejem podniku ustavení správce podniku (§ 338i OSŘ). Jak již bylo řečeno v nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 36/01, radí doktrína správce konkursní podstaty mezi zvláštní veřejnoprávní orgány, přičemž jeho úkolem je zajištění řádného průběhu konkursu“* (srov. náleží pléna Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2022, sp. zn. Pl. ÚS 36/01).

Podle ustanovení § 338i odst. 2 OSŘ odmítnout vykonávat funkci správce závodu může osoba zapsaná v seznamu insolvenčních správců pouze výjimečně ze zvlášť závažných důvodů. Takovým důvodem však zcela jistě není skutečnost, že by správce závodu nemusel dosáhnout uspokojení svých nároků, pokud se exekuce prodejem závodu jeví jako neúčelná, neboť již svým návrhem na zápis do seznamu insolvenčních správců dala tato osoba předběžný souhlas

s ustanovováním do funkce nejen insolvenčního správce, ale i správce závodu. Skutečnost, že nárok takové osoby jako správce závodu nemusí být (zcela) uspokojen, je totiž rizikem, ve kterém se nachází všichni správci závodu a nezákládá tedy nerovnost jejich postavení.³

V postavení osoby zapsané v seznamu insolvenčních při jeho činnosti jako osoby insolvenčního správce a jako správce závodu jsou však podstatné rozdíly, mezi které lze zmínit zejména skutečnost, že cílem exekuce prodejem závodu je primárně změna majitele závodu za současného zachování jejího provozu, kdežto v případě konkursu na majetek závodu dochází většinou k postupnému prodeji majetku závodu a cílem není zachování závodu jako celku.⁴

Ustanovení § 338i odst. 3 OSŘ zakládá povinnost správce závodu jednat při své činnosti s péčí řádného hospodáře a správce závodu odpovídá za újmu, kterou způsobil prosušením svých povinností, které mu ukládá zákon nebo které mu uložil soudní exekutor. Takové řízení však neprobíhá v rámci řízení exekučního, ale v rámci řízení dle části třetí občanského soudního řádu.

Za svou činnost má správce závodu nárok na odměnu a náhradu hotových výdajů. Výše odměny je pak stanovena podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 485/2000 Sb., o výši odměny správce obchodního závodu a správce nemovité věci, způsobu jejího určení a určení náhrady jejich hotových výdajů a o paušálně stanovené náhradě nákladů plátce mzdy nebo jiného příjmu, ve kterém ustanovení § 2 stanovuje výši odměny správce závodu, kdy její výpočet je vázán na cenu závodu, minimální výše odměny činí 45.000 Kč. Ustanovení § 4 citované vyhlášky pak upravuje stanovení výše hotových výdajů správce závodu. Podle ustanovení § 338i odst. 5 OSŘ může být poskytnuta správci závodu záloha na náhradu hotových výdajů, která je poté v rozvrhovém jednání uspokojována jako náhrada soudního exekutora.⁵

„Právo správce podniku na odměnu podle § 2 odst. 2 vyhlášky č. 485/2000 Sb., nevzniká na základě pouhého zjištění správce, že podnik neexistuje. Přiznání takové odměny předpokládá podání zprávy správce o ceně podniku a z ní plynoucí výsledek rozhodování soudu o (ne)účelnosti dražby podniku“ (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 10. 2015, sp. zn. 26 Cdo 1351/2014).

---

³ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení, soudcovský komentář. Kniha V*. Praha: Havlíček Brain Team, 2014, s. 458–459.

⁴ *Ibidem*, s. 458–460.

⁵ WOLFOVÁ, J. – ŠTIKA, M. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 262.

Ustanovení § 338j OSŘ stanovuje důvody, pro které je správce závodu vyloučen z výkonu funkce, kdy elementárním důvodem je jeho případná podjatost k účastníkům řízení. O vyloučení správce závodu rozhoduje soudní exekutor, kdy v případě, ž správce závodu zproští výkonu funkce, ustanoví rovněž nového správce závodu.⁶

Povinnosti správce závodu

Po právní moci exekučního příkazu prodejem závodu, kterým je správce závodu ustanoven do své funkce, by měl správce závodu obratem začít vykonávat svou funkci. Úkolem správce závodu pak není pouze nezmenšení majetku povinného, ale rovněž jeho případné zvýšení, aby mohl být závod zpeněžen za co možná největší částku.

Zákon nestanovuje pořadí zajištění jednotlivého majetku závodu, nicméně pokud bychom analogicky postupovali podle ustanovení § 58 odst. 2 EŘ, měl by správce závodu nejprve zajistit finanční prostředky nacházející na účtech závodu, což provede tak, že vyzoomí peněžní ústav o skutečnosti, že závod může s peněžními prostředky nakládat pouze na základě souhlasu správce závodu. Rovněž je vhodné vyzoomět poddlužníky, aby veškeré plnění ve prospěch závodu skládali na zvláštní účet, který správce závodu zřídí pro výkon své funkce. Pokud je správcem závodu zjištěno, že k závodu náleží nemovitá věc, neprodleně informuje katastrální úřad o skutečnosti, že byla zahájena exekuce prodejem závodu (§ 338k odst. 1 OSŘ). Správce samozřejmě může činit i další vhodná opatření, která nejsou uvedena v zákoně, kdy taková opatření by měl učinit ihned poté, co se dozvěděl o rozhodných skutečnostech (např. zajistit movité věci náležející k závodu).

Ustanovení § 338k odst. 2 OSŘ stanovuje, že souhlas správce závodu s jednáním povinného musí být udělen písemně. Právní jednání, která povinný učiní bez souhlasu správce závodu, jsou neplatná. Primárním úkolem správce závodu totiž není převzetí vedení závodu, ale pouze dohled a správa nad činností závodu.⁷ Proto povinný nadále vykonává svou činnost, nicméně jeho jednání jsou vázána na souhlas správce závodu s takovými jednáními.

---

⁶ WOLFOVÁ, J. - ŠTIKA, M. *Soudní exekuce*. Praha:Wolters Kluwer, 2016, s. 263.

⁷ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení, soudcovský komentář. Kniha V*. Praha: Havlíček Brain Team, 2014, s. 463.

Jak již bylo zmíněno, běžnou praxí je, že správce závodu zřídí zvláštní účet a vyzve všechny známé poddlužníky povinného, aby plnili na tento účet. Za tímto účelem má správce závodu právo na přístup ke všem listinám (zejména k účetnictví povinného), ze kterých mohou být zjištěny jakékoliv informace o provozu závodu. Pokud by poddlužníci povinného i přes výzvu správce závodu plnili k rukám povinného, není takové plnění splněním dluhu a správce závodu se může domáhat jeho plnění prostřednictvím řízení podle části třetí občanského soudního řádu.⁸

Ustanovení § 338k odst. 5 OSŘ řeší situace, kdy se povinný se správcem závodu neshodne na dalším vedení závodu a správce odmítne dát povinnému souhlas s právním jednáním. V takové situaci může povinný navrhnout, aby souhlas s právním jednáním namísto správce závodu udělil soudní exekutor. Soudní exekutor o návrhu rozhodne po slyšení povinného a správce závodu. Proti takovému rozhodnutí není přípustné odvolání.⁹

Ustanovení § 338k odst. 6 OSŘ explicitně stanovuje, že ve sporech povinného týkajících se závodu má správce závodu postavení zástupce povinného a povinný nemůže být zastupován jinou osobou.

„Správa závodu, jež má směřovat k zajištění majetku náležejícího k závodu a k řádnému provozování závodu, zahrnuje i zvláštní zákonné zastoupení povinného v řízeních, jež se závodu týkají. Ve sporech, ale i v jiných řízeních, v nichž vystupuje povinný jako účastník řízení, jež se týkají závodu, správce vystupuje jako zástupce povinného, aniž by k tomu potřeboval jeho souhlas. Jedná se zejména o případy, kdy dochází ke sporům, jež by mohly mít dopad na rozsah majetku postiženého výkonem rozhodnutí, typicky jde o případy, kdy povinný jako aktivně legitimovaný uplatňuje svá práva, ať věcná (vlastnické žaloby, zejména žaloba na vydání věci, ale i případně žaloby na určení vlastnického práva), či závazková (vymáhání plnění, jež může představovat aktivum), ale rovněž tak o případy, kdy povinný čelí jako pasivně legitimovaný účastník takovým nárokům, a rozsah majetku postiženého výkonem rozhodnutí by mohl být negativně dotčen například pasivitou povinného nebo jeho dispozičními úkony (například uznáním nároku, započtením). Zásadně se přitom jedná o řízení nalézací, nikoli o řízení insolvenční“ (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 22. 5. 2008, sp. zn. 29 Cdo 699/2008, vyslovené pro konkursní řízení, avšak platné i pro řízení

⁸ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení, soudcovský komentář. Kniha V.* Praha: Havlíček Brain Team, 2014, s. 463.

⁹ WOLFOVÁ, J. – ŠTIKA, M. *Soudní exekuce.* Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 264.

exekuční: v exekučním řízení proti dlužníkovi – povinnému není správce závodu dlužníka – povinného oprávněn zastupovat dlužníka na základě § 338k odst. 6 OSŘ, a to i pro řešení úpadku tohoto dlužníka konkursem).¹⁰

Mezi případy, které nelze zahrnout mezi výkon zákonného zástupčího práva dle ustanovení § 338k odst. 6 OSŘ, patří například ty, kdy je předmětem řízení spor vyplývající ze vztahu mezi členem statutárního orgánu obchodní společnosti a touto obchodní společností (resp. závazky z tohoto vztahu vzniklé nejsou součástí závodu společnosti) – pokud není závazek k náhradě škody způsobené porušením povinnosti jednatele při výkonu funkce součástí závodu, netýká se závodu ani řízení o žalobě na nahrazení této škody (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 27. 4. 2016, sp. zn. 29 Cdo 545/2016), nebo pokud uplatňuje povinný pohledávku vůči svým jednatelům z titulu náhrady škody způsobené tvrzeným porušením péče řádného hospodáře (tedy ze vztahu, který není součástí jeho závodu), (srov. rozhodnutí Nejvyššího soud ze dne 27. 1. 2016, sp. zn. 29 Cdo 4266/2015).

Dohled soudního exekutora

Ustanovení § 336l OSŘ upravuje povinnost soudního exekutor provádět nad činností správce závodu dohled. I přes relativní samostatnost správce závodu při výkonu své funkce je to stále soudní exekutor, kdo vede řízení a je tedy i jeho povinností provádět dohled nad činností správce závodu, který je reálně prováděn zejména tím, že na základě pokynu soudního exekutora správce závodu předkládá průběžné zprávy o své činnosti a stavu závodu. V případě, kdy by se dle názoru exekutora při správě závodu vyskytovaly nedostatky, je možné nařídit jednání, při kterém budou tyto nedostatky vyjasněny a rozhodnuto o způsobu jejich nápravy.¹¹

Pokud by bylo soudním exekutorem zjištěno, že správce závodu při správě závodu zanedbává své povinnosti, může být správci závodu uložena pořádková pokuta v souladu s ustanovením § 53 OSŘ. V případě, kdy by správce závodu neplnil své povinnosti, lze dokonce přistoupit až k tomu, že bude správce závodu zproštěn funkce správce a bude ustanoven správce nový, kterému je zproštěný

---

¹⁰ JIRSA, J. a kol. *Občanské soudní řízení, soudcovský komentář. Kniha V.* Praha: Havlíček Brain Team, 2014, s. 466.

¹¹ *Ibidem*, s. 468.

správce závodu povinen předat veškeré informace a listiny potřebné ke správě závodu (srov. usnesení Městského soudu v Praze ze dne 6. 3. 2006, sp. zn. 14 Co 90/2006).

Ocenění závodu

Pro další řízení pravděpodobně nejdůležitější povinností správce závodu je vypracování předběžné zprávy o ceně závodu dle ustanovení § 336m OSŘ, na základě které soudní exekutor rozhodne, zda bude exekuce prodejem závodu pokračovat formou správy nebo prodeje závodu. Za tímto účelem je správce závodu oprávněn prostřednictvím soudního exekutora zjednat si přístup k účetnictví povinného. V rámci ocenění závodu tedy správce závodu musí zjistit, jaké veškeré jmění náleží k závodu, jaké jsou příjmy a výdaje závodu a případně provést soupis majetkové podstaty závodu.¹²

Pokud soudní exekutor rozhodne o dalším pokračování správy závodu, správce závodu postupuje tak, že výtěžek správy závodu vyplácí soudnímu exekutorovi každé 3 měsíce. Soudní exekutor pak tento výtěžek rozvrhne (§ 336ma odst. 2 OSŘ).

Činnost správce při prodeji závodu

V případě, kdy bude soudním exekutorem rozhodnuto o prodeji závodu, vypracuje správce závodu správu o ceně závodu (§ 338mb OSŘ). K tomuto je správce závodu oprávněn využít znalce (zejména např. pro ocenění nemovitých věcí náležících k závodu). Ve správě o ceně závodu správce uvede zejména jaký majetek náleží k závodu a jakou má cenu, kolik činí v závodu peněžní prostředky v hotovosti a uložené na účtu u peněžního ústavu v měně České republiky, jaké dluhy náležejí k závodu a jakou mají cenu, jaké peněžité dluhy náležejí k závodu a kolik činí celkem, kolik činí čisté jmění závodu. Na základě této správy pak soudní exekutor rozhodne postupem dle ustanovení § 336n OSŘ o ceně závodu.¹³

---

¹² WOLFOVÁ, J. – ŠTIKA, M. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 266.

¹³ *Ibidem*, s. 269.

Tím však činnost správce závodu nekončí. Podle ustanovení § 338t odst. 1 OSŘ po vydání dražební vyhlášky k prodeji závodu soudní exekutor správci uloží, aby mu před zahájením dražebního jednání podal správu o tom, zda nedošlo v mezidobí od podání správy o ceně závodu ke změně okolností, na základě kterých byl závod oceněn.

Konečná zpráva a zproštění funkce správce

Pokud v průběhu dražebního jednání učiní dražitel nejvyšší podání, je vydražitel oprávněn převzít závod již následující den po udělení příklepu, a to za součinnosti správce závodu a povinného (§ 338z odst. 1 OSŘ). Činnost správce závodu na správě závodu tak od vydání zprávy o ceně závodu pokračuje až do převzetí závodu vydražitelem.

V případě, že není závod prodán ani při opětovné dražbě, soudní exekutor exekuční řízení částečně zastaví co do způsobu provedení exekuce prodejem závodu (§ 338za odst. 3 OSŘ), kdy právní moci takového usnesení končí činnost správce závodu.

Posledním úkonem správce závodu je předání konečné zprávy o zprávě závodu soudnímu exekutorovi, kdy tuto konečnou správu správce závodu vypracuje po předání závodu vydražiteli. V této zprávě rovněž správce závodu vyúčtuje svou odměnu a hotové výdaje (§ 338zj odst. 1 OSŘ).¹⁴ O schválení zprávy rozhodne soudní exekutor při jednání. Po schválení zprávy je správce závodu zproštěn své funkce, čímž jeho činnost na správě závodu končí.

Nakonec, správce závodu je účastníkem jednání o rozvrhu výtěžku z prodeje závodu, kdy jeho odměna a hotové výdaje jsou uspokojovány ve druhé skupině v souladu s ustanovením § 338ze odst. 1 písm. b) OSŘ.

Závěr

Lze zhodnotit, že bez řádné činnosti správce závodu není možné exekuci prodejem závodu provést. Jeho činnost je primární zejména pro správu závodu a v případě rozhodnutí o prodeji závodu pro stanovení ceny závodu, která je základem pro určení nejnižšího podání při dražbě závodu. Skutečnost, jakou

---

¹⁴ WOLFOVÁ, J. – ŠTIKA, M. *Soudní exekuce*. Praha: Wolters Kluwer, 2016, s. 279.

má závod reálnou tržní hodnotu se však prokáže až při samotném dražbě. Mám za to, že je škodou, že v průběhu exekučních řízení je exekuce prodejem závodu relativně málo využívaným způsobem provedení exekuce, neboť zpeněžení závodu jako celku je podle mého názoru efektivnějším a ekonomicky výhodnějším způsobem provedení exekuce než prodej částí závodu jednotlivými způsoby provedení exekuce.

***

Abstract

Position of the Warden of Enterprise.

The article deals with a general outline of the position of the warden of enterprise during the execution by sale of the enterprise. The article discusses in detail who and how the warden of enterprise can be appointed, as well as the rights and obligations of the warden of enterprise in the management of the enterprise, including the claims of the warden of enterprise for payment of remuneration and reimbursement of finished expenses.